

Sygn. akt IX U 1423/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. K. (H. K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 1 czerwca 2016 r. nr (...) - (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony H. K. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia (...)

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00 złotych (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1423/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 czerwca 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N., na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu H. K. (K.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji wskazując, że się z nią nie zgadza. Precyzując odwołanie w piśmie z 06.03.2017r. (k. 67 a.s.) pełnomocnik ubezpieczonego wskazał, iż domaga się dopuszczenia dowodu z opinii biegłego w celu odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego za okres od 01.05.1970r. do 12.06.1973r. oraz wysokość deputatu węglowego za lata 1973-1977.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał, że nowoustalony przez organ rentowy wskaźnik wyniósł 227,78%.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 1 lipca 1990r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z lat 1985-1987, wyniósł 397,13% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 19.12.1990r. Następnie podejmował zatrudnienie w latach 1994-2001.

Ubezpieczony (...) złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia od zarobków z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu. W odrębnym piśmie z dnia (...) zwrócił się do organu rentowego o ponowne ustalenie emerytury na podstawie art. 110a.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w R. od 11.09.1959r. do 12.06.1973r. na stanowiskach: od 11.09.1959r. do 30.06.1966r. – młodszego ślusarza pod ziemią, od 01.07.1966r. do 30.04.1970r. – ślusarza pod ziemią, od 01.05.1970r. do 31.08.1970r. - dozorca oddziału urządzeń maszynowych na dole, a od 01.09.1970r. do 12.06.1973r. – sztygara zmianowego oddziału urządzeń maszynowych na dole.

W KWK (...) w J. ubezpieczony zatrudniony był od 01.07.1973r. do 31.08.1974r. jako sztygar zmianowy oddziału urządzeń mechanicznych na dole.

Od 13.06.1973r. do 30.06.1973r. i od 01.09.1974r. do 19.12.1990r. ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w P. na stanowisku sztygara zmianowego oddziału urządzeń maszynowych pod ziemią.

W okresach: od 29.01.1970r. do 13.06.1973r. oraz od 13.06.1973r. do 15.09.1977r. ubezpieczony był czynnym członkiem drużyny ratowniczej.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego).

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1970 – 1972, 1974-1990, po odtworzeniu zarobków z lat 1970-1984, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny, oraz za drugą zmianę, za przepracowane niedziele oraz dodatek funkcyjny.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250% i wynosi 264,69%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent S. K. k. 83-108 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek
o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyzsze wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1970-1984. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się na opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny i za II zmianę, dodatek funkcyjny oraz wynagrodzenie za niedziele.

Dodatkowo Sąd miał na uwadze, iż opinii biegłego nie kwestionowała żadna ze stron.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od 1 kwietnia 2016r. (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 26.10.2016r. (t.j.Dz.U. 2018r., poz. 265) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

SSR del. Renata Stańczak